

Brief aan de Vrienden van Deir Mar Moussa al-Habachi, december 2024

Klooster van Mar Moussa, Nebek, Syrië

Inleidende overweging

Ik heb een onwankelbaar geloof – onwankelbaar omdat het geworteld is in een toekomst van besluiten en niet van voorspellingen - dat Joden, christenen en moslims elkaar zullen liefhebben en erkennen. Ik heb een onwankelbaar geloof dat Jeruzalem op een dag de gezegende tent van ons broederschap in Abraham zal zijn tot zegen van de wereld. (Paolo Dall'Oglio)

Beste vrienden, moge de vrede met jullie zijn. Vrede in het Heilige Land, waar sinds een jaar en twee maanden opnieuw een broederoorlog woedt tussen Israël en Palestina. De cijfers zijn schokkend: meer dan 44.000 mensen werden afgeslacht, waaronder meer dan 14.000 kinderen. Hoe moeten we deze kinderen noemen? Hamas-terroristen? Collaterale oorlogsschade? Iedereen die aanvaardt dat te doen, mag zijn hand opsteken.

Het is een complexe en moeilijke situatie die zeker niet begon met het bloedbad dat Hamas aanrichtte op 7 oktober 2023, maar al veel eerder. Er zijn mensen in het Westen die de Israëlische militaire invasie rechtvaardigen met het “recht op zelfverdediging”. Zijn de beelden van de enorme vernietiging van Gaza - ooit bewoonde gebieden nu veranderd in eindeloze stapels levenloos beton - een bewijs van zelfverdediging?

Het is geen kwestie van pro-Israël of pro-Palestina zijn. We kunnen Hamas niet steunen, omdat elke fundamentalistische beweging die religie gebruikt voor politieke en ideologische doeleinden alleen kan overleven door middel van geweld en dus geen toekomst van vrede en coëxistentie kan bieden. In overeenstemming met het internationaal recht moet echter worden erkend dat het Palestijnse volk het recht heeft om zich te verdedigen tegen de bezetting van zijn grondgebied, ten minste in Gaza en op de Westelijke Jordaanoever, binnen de internationaal erkende grenzen van 4 juni 1967. Het gaat er niet om of de bezetting van de andere Palestijnse gebieden legitiem of illegitiem is. Om vrede op te bouwen is het essentieel dat geen van beide partijen de slogan “Van de rivier tot de zee” gebruikt, die het vooruitzicht van de totale eliminatie van de ander impliceert. Het Internationaal Gerechtshof in Den Haag heeft onlangs de arrestatie bevolen van Netanyahu en Gallant, leden van de Israëlische regering, evenals van de leiders van Hamas, die sindsdien allemaal door Israël zijn gedood. Hoeveel staten in de wereld en in het Westen zullen deze beslissing van het Hof dat ze zelf hebben opgericht, serieus nemen? Vóór deze uitspraak had de paus al gevraagd - naar mijn mening laat, maar beter laat dan nooit - om na te gaan of de interventie van Israël in Palestina kon worden opgenomen als genocide, volgens de criteria van het internationaal recht.

Vanuit mijn standpunt als monnik verwerp ik krachtig en fundamenteel alle vormen van geweld. Ik geloof dat we alleen door ontmoeting, luisterbereidheid en dialoog authentieke en stabiele wegen naar vrede kunnen bouwen die leiden tot volledig wederzijds respect voor sociale en culturele verschillen, tot het naast elkaar bestaan van religies en tot de verwezenlijking van menselijke broederschap. Amen.

Wat is onze hoop?

“De Kerk is niet een gemeenschap tegen anderen... Noch is zij één gemeenschap onder de anderen, nog een extra gemeenschap die aan het totaal moet worden toegevoegd. Integendeel, door ons doopsel en onze relatie met Jezus ('Isa) de Christus, worden we geconfronteerd met een ongelooflijke claim: het zuurdesem voor de voltooiing van elke religie en elke gemeenschap is in ons te vinden! Elke gemeenschap bezit een schat voor de voltooiing van wat we zijn binnen het kerkelijk mysterie. We zeggen, met angstaanjagende overdrijving, dat de Kerk Gods plan voor de schepping van het universum vertegenwoordigt (Paolo Dall'Oglio).”

Volgens verschillende statistieken zijn er niet meer dan 250.000 christenen in Syrië van alle denominaties - orthodox, katholiek en protestants. De meesten van hen zullen, als en wanneer ze kunnen, Syrië voorgoed verlaten. Sommigen nadat ze al hun bezittingen hebben verkocht. Dit geldt ook voor veel, zo niet de meeste moslims. De gevolgen voor christelijke gemeenschappen zijn echter anders dan die voor moslimgemeenschappen. Voor de christenen moeten we de noodklok luiden. Het gevaar van uitsterving is reëel: de kerk in Syrië is stervende! Dit is een historische verantwoordelijkheid op een cruciaal moment in het leven van de Kerk in dit land. Is de tijd niet gekomen om dit te zeggen, om het uit te schreeuwen, niet alleen in de pers, op conferenties of bijeenkomsten van geestelijken? Wat kunnen we nog meer verwachten? Het land dat de naam 'christen' gaf aan de eerste discipelen wordt van hen ontledigd, het wordt een museum dat een paar exemplaren van oosterse christenen bewaart. Zelfs veel priesters - getrouwd of niet - emigreren en laten hun eigen gelovigen in de steek. Niets kan deze bloeding stoppen. Geen materiële hulp, geen politieke of militaire verandering... geen vrede. Integendeel, elke stabiele vrede zou het emigratieproces versnellen.

Syrische christenen in het algemeen willen niet langer - en wilden ze dat ooit? - onder moslims leven; misschien willen ze zelfs niet met hen samenleven. Ik heb onze patriarchen, onze bisschoppen en ook de paus geschreven om te zeggen dat we de Syrische christenen moeten informeren over hun werkelijke aantal. Niet om hun emigratie te voorkomen, maar om onze plicht als herders van de kudde van Christus te vervullen. Het is hun recht om dit te weten en zich ervan bewust te zijn. Het is op de rots van het geweten dat we onze Kerk en onze aanwezigheid in het Oosten moeten stichten. Niet alleen omdat we er geboren zijn: christen zijn is een missie, geen feit van burgerlijke status. Dit geldt voor Syrië, Irak, Libanon en het hele Oosten. Christenen kunnen in het Oosten blijven op één en slechts één voorwaarde: als ze de betekenis van hun

aanwezigheid daar vinden, met andere woorden, hun missie begrijpen. Een christen kan niet in het Oosten blijven met een logica van confrontatie en concurrentie met de Islam en moslims, of als hij tegen hen is of haatgevoelens jegens hen koestert. Hij kan ook niet ondanks hen of enkel naast hen bestaan. Zo'n christen zal vroeg of laat vertrekken. Alleen een Kerk met de Islam, voor de Islam en niet ertegen kan blijven, een Kerk die niet bang is om een kleine kudde te zijn of om te verliezen. We hebben een missie. We moeten getuigen van Christus en zijn liefde voor de Islam; prediken door te verkondigen dat *“leven met moslims - ook al is het moeilijk, veeleisend, kostbaar en soms gevaarlijk - niet alleen mogelijk is, maar bovenal onze plicht. En dat het mooi, troostend en rechtvaardig is. We kunnen profeteren dat universeel broederschap geen utopie is, maar een haalbaar doel”*. Het is duidelijk dat ons lot als christenen in Syrië meer zal afhangen van onze visie en onze houding tegenover moslims dan van de houding van de moslims tegenover ons. Als wij van hen houden, zullen zij van ons houden. Ik ben me ervan bewust dat dit perspectief niet noodzakelijk van toepassing is op alle christenen. Maar het is van toepassing op allen die het feit dat ze in het Oosten leven als een “kleine rest” door het Evangelie geroepen om een “potentieel dat in staat is om te leven” te zijn, als zuurdesem in het deeg, als een geschenk en een missie beschouwen.

Terwijl we deze brief in verschillende talen vertaalden, veranderde Syrië voorgoed. Syrië is eindelijk vrij van het tirannieke (om het zacht uit te drukken) regime van Assad en de Baath-partij. Laten we hopen dat we niet opnieuw terecht komen in een burgeroorlog, in verdeeldheid en gevechten om de belangen van anderen op ons grondgebied. Syrië heeft de inspanningen van zijn zonen en dochters nodig om een welvarende toekomst op te bouwen en het land een nieuwe grondwet te geven die door iedereen gedeeld en gerespecteerd wordt. We werken met hoop aan een inclusief land waar elke Syriër zich thuis zou voelen, met dezelfde rechten en plichten als hun medeburgers. Christenen moeten niet bang zijn. Ze moeten niet alleen vragen om hun rechten te respecteren; ze moeten zich niet alleen bekommeren om hun gemeenschap, maar om alle gemeenschappen die in dit land leven. We moeten samenwerken voor het welzijn van alle Syriërs, zodat dit land nieuw leven kan zien. Laten we tot God bidden dat de internationale gemeenschap een rol zal spelen in het tot stand brengen van een oplossing van vrede en gerechtigheid voor alle Syriërs.

Schoonheid is de hoop van de wereld. Laten we toekomstige generaties laten zien dat bruggen bouwen verschillen niet opheft, tradities niet tenietdoet, maar iedereen verrijkt. Want bruggen brengen mensen samen. We hebben nood aan geduldig wachten op en vurig verlangen naar gedeelde schoonheid, dat wil zeggen dat we onze schatten aan anderen aanbieden en hopen dat zij die van hen met ons delen. Vandaag de dag hebben mensen meer dan ooit geen houvast, ze weten niet meer waar ze moeten zoeken en velen zijn niet tevreden, zelfs als ze alles hebben. De wereld heeft God nodig, een God die waarachtig, teder, mooi en liefdevol is voor de mensheid. De mensheid is moe en lijdt aan zoveel ziekten. Ze heeft een dokter en medicijnen nodig, niet alleen palliatieve zorg. Ze

moet ervaren dat het spirituele leven een realiteit is, en dat het een serieuze verbintenis is. Onze hoop is dat de verdeeldheid zal vervagen en de grenzen - die de ander als vijand bestempelen - zullen verdwijnen. Laten we hopen dat we geen vijanden meer hebben. En als we merken dat we die nog wel hebben, laten we dan de moed en nederigheid hebben om vrede met hen te sluiten, laten we de moed en nederigheid hebben om te vergeven en om vergeving te vragen. Dat is waar Kerstmis over gaat, God die vergeeft en alle vijandschap uitwist.

Monnik Jihad, Kloosteroverste

Klooster Deir Mar Moussa, Nebek Syrië

Het belangrijkste en mooiste nieuws, een bron van hoop voor onze al-Khalil gemeenschap, kwam op de feestdag van Mar Moussa al-Habachi, 28 augustus 2024. Tijdens de eucharistieviering keurde onze bisschop, pater Jacques Mourad, de volledige kloosterconstitutie goed die was opgesteld door pater Paolo, die in 2006 al de “nulla osta” had ontvangen van de Heilige Stoel. In 2011 keurde de toenmalige bisschop van het bisdom, Mgr. George Kassab, als eerste stap een uittreksel uit de canons van de constituties goed. Vandaag kunnen we ons verheugen over het feit dat de immense theologische en canonieke inspanning van Paolo en de gemeenschap is bekroond met volledige goedkeuring. Bij deze gelegenheid hebben alle geprofeste leden hun geloften vernieuwd. De gemeenschap bestaat al meer dan 30 jaar, maar Paolo heeft deze institutionele erkenning van de Kerk altijd gewild. Ander goed nieuws is dat we een

nieuwe postulant hebben, Majd, een 26-jarige Syriër uit de Vallei der Christenen, wiens vader orthodox is en wiens moeder protestants, met een broer en drie zussen. Majd studeerde scheikunde aan de universiteit en ging voordat hij afstudeerde werken in Erbil. Daar ontwaakte een oude roep naar het kloosterleven in zijn hart en de stem van de Heer leidde hem naar Mar Moussa.

Het jaarlijkse kapittel werd gehouden van 29 juli tot 6 augustus in Mar Moussa, in aanwezigheid van alle monniken en monialen. We hebben een thema behandeld dat een van onze grootste uitdagingen is: intermenselijke relaties, in het bijzonder de relatie tussen mannen en vrouwen vanuit het oogpunt van genegenheid en autoriteit. Dit is een cruciaal punt voor de gemeenschap, aangezien haar toekomst afhangt van haar vermogen om open te staan voor nieuwe roeping met hun persoonlijke charismatische gaven. Niet zonder moeite bevestigde de gemeenschap aan het einde van het kapittel broeder Jihad als overste voor een tweede termijn van zeven jaar.

Het klooster, God zij dank, is ook dit jaar pelgrims blijven verwelkomen, parochiegroepen, jeugdbroederschappen, vrouwen, scouts, gebedsgroepen, individuen, families en vriendengroepen. Sommigen kwamen om spirituele oefeningen te doen met hun

begeleiders, anderen gewoon om te genieten van de rust en stilte van het klooster en om deel te nemen aan het leven van de gemeenschap. We hebben ook veel moslimvrienden van verschillende geloofsovertuigingen verwelkomd, hetzij voor een kort dagbezoek, hetzij voor een overnachting of meer. Voor het derde achtereenvolgende jaar verwelkomden we een groep christenen en moslims die een paar dagen in totale stilte doorbrachten op een zenretraite. Christenen en moslims die dat wilden, sloten 's avonds bij ons aan voor gebed en meditatie. Er zijn nog maar weinig Europese pelgrims, maar we verwelkomen ze graag individueel of in groepen. We waren gastheer van een zeer belangrijk pastoraal evenement voor de Syrisch-Katholieke Kerk. Van 8 tot 12 augustus ontmoetten meer dan 50 jongeren, 4-5 uit elke parochie, elkaar samen met 7 Libanese animatoren, leden van de groep 'Parole de Vie', twee priesters en in aanwezigheid van de jongste Syrisch-katholieke bisschop, Mgr. Jules Boutros, directeur van het patriarchale seminarie van Charfeh, in Libanon. De vormingsbijeenkomst was gericht op het creëren van actieve groepen die in staat zijn pastorale zorg in parochies te organiseren.

De monniken die dit jaar regelmatig aanwezig waren in Deir Mar Moussa waren **Houda**, **Yaussé**, **Ziad** (novice), **Majd** (postulant) en **Jihad**. Houda nam dit jaar ook deel aan de synode in Rome over synodaliteit. Uit Syrië zouden 11 mensen aanwezig zijn, maar helaas konden er maar 5 deelnemen, waaronder Houda, die de enige vrouw was.

Naast Youssef Bali, die sinds 2006 bij ons woont, hebben we dit jaar **Zena**, die helpt met het bieden van gastvrijheid, en **Elène**, die secretariaatswerk doet op kantoor. **Ass'ad** en Moussa helpen om de beurt bij de receptie. **Lories**, een jonge Zwitser, keerde in oktober terug naar huis na een jaar bij ons te hebben doorgebracht voor spirituele onderscheiding

en vrijwilligerswerk. **Wim Dombret** sj, uit België, deelde drie maanden ons leven. Hij was voor zijn komst Arabisch gaan studeren en zette zijn studie bij ons voort terwijl hij hielp met de dagelijkse activiteiten. Hij droeg ook de mis op in het Engels als pater Jihad weg was. Wim verdiept zijn kennis van het christelijke Oosten met het oog op het maken van belangrijke levenskeuzes in het licht van de Heilige Geest.

Het **landbouwproject** in de kloostervallei: het bewerken van dorre gebieden en de nieuwe terrassen die vorig jaar zijn aangelegd, hebben het landschap van de vallei een nieuw karakter gegeven. **Hussein Abu Raed** (onze voorman) en de jonge moslims **Mu'tazz, Ali** en **Ahmad** staan op het punt om de bouw van het laatste terras onder de eerste olijfgaard af te ronden. Zodra dit werk klaar is, beginnen we met de voorbereiding van het land voor de terrassen waar we onze wintergewassen zullen verbouwen. Landbouwingenieur **Mohammed**, bijgestaan door **Samir Abu Riad, Youssef Hanna, Elian, Fadi** en **Abu Yazan**, heeft dit jaar een enorme hoeveelheid landbouwwerk verricht. De tuin van harmonie, die de woestijn deed bloeien, bevat nu een nieuwe wijngaard naast de olijfgaard en fruitbomen. Onze groentetuin heeft ons de hele zomer van goede groenten en peulvruchten voorzien en de olieogst van dit seizoen zou ons tot het volgende seizoen moeten helpen. We hebben een van de twee werkwagens vervangen en willen graag de andere vervangen, die verouderd, onherstelbaar en gevaarlijk is geworden voor degenen die hem gebruiken. Volgend jaar kunnen we geen geiten meer fokken, maar we hopen in ieder geval de herdershut en de schaapskooi te kunnen repareren en restaureren, zodat we in 2026 weer kunnen beginnen met fokken.

De bouw van het **pastoraal centrum** naast de parochiekerk in Nebek nadert zijn voltooiing. Het zal bestaan uit een benedenverdieping die gebruikt wordt als kleuterschool voor 200 kinderen, en twee extra verdiepingen die gewijd zullen zijn aan parochiegebruik en kloosteractiviteiten. De **kleuterschool van Qalamun** blijft schitteren met haar educatieve werk. De 18 leerkrachten werken er met veel plezier en enthousiasme. We hebben 170 kinderen (3-5 jaar), waarvan er slechts 7 christen zijn.

De **muziekschool** heeft aanzienlijke vooruitgang geboekt met de toename van het aantal leraren: sommigen geven groepslessen en anderen notenleer aan beginners. De school ontvangt momenteel 60 jongens en meisjes uit de drie parochies van de stad: Syrisch-katholiek, Grieks-katholiek en evangelisch. Als onderdeel van het **medisch ondersteuningsproject** blijven we medicijnen verstrekken aan mensen die lijden aan chronische ziekten en dragen we bij aan de kosten van diagnostische onderzoeken, medische analyses, kleine en grote operaties, dialyse en chemotherapie voor kankerpatiënten. Er is nooit genoeg geld voor dit project; de behoeften zijn altijd groter dan onze beschikbare fondsen. Veel **arme** mensen kloppen aan bij het klooster en we beantwoorden hun noden zoveel we kunnen, ook dankzij jullie solidariteit. De meeste van deze projecten worden direct of indirect gecoördineerd en begeleid door **Marwan**, die in

september naar Italië is gereisd voor medische onderzoeken die in Syrië niet beschikbaar zijn.

Het klooster blijft de **gezinnen ondersteunen** die in de flats wonen waarvan de gemeenschap eigenaar is. Deze flats werden in 2008 gebouwd en huisvesten nu 18 zeer arme of christelijke en moslimgezinnen met een laag inkomen. **George** is verantwoordelijk voor het beheer van en toezicht op de flats en het onderhoud ervan. De hulp die we deze gezinnen bieden bestaat uit een zeer lage huur.

Ook dit jaar helpen we weer meer dan 65 **studenten** aan de universiteiten van Damascus, Homs en Aleppo bij het behalen van hun diploma, in de hoop een betere toekomst voor Syrië en de wereld op te bouwen. Het **Tosca Barucco project** gaat door met het ondersteunen van Syrische vrouwen, zowel moslim als christen, door middel van school, universiteit en beroepsopleiding.

We zijn verder gegaan met de restauratie van het **Mar Elian** klooster in Qaryatayn en godzijdank zijn we goed op weg. Er zijn al 12 bedden die gasten kunnen herbergen. We zorgen ook voor de olijfgaard, de wijngaarden en fruitbomen, irrigatie en groenteteelt. Een van onze parochianen, **Mtanos ad-Dallul**, beheert het werk met de hulp van een paar moslims uit de stad, zoals **Abu Ahmed** en ingenieur **Rabeea. Jabra Gerges**, de projectsecretaris van Mar Elian, werkt samen met **Diab al-Assaf**, de algemene boekhouder van Deir Mar Moussa, die ook toezicht houdt op het hierboven genoemde Tosca Barucco project.

Het klooster van de Heilige Redder (SS. Salvatore), Cori

In Cori vervolgt **Deema** haar derde jaar doctoraalstudie aan de Gregoriaanse Universiteit. In maart verloor Deema haar vader, een dierbare vriend van alle leden van de gemeenschap. Moge God hem aanvaarden in zijn barmhartigheid. **Carol** verdedigde haar doctoraalscriptie aan het Pauselijk Instituut voor Arabische en Islamitische Studies, waar ze *summa cum laude* afstudeerde. Na 12 jaar in Cori keerde Carol terug naar Mar Moussa na een bezoek aan haar moeder in Libanon.

Op 30 november en 1 december organiseerden we met de hulp van onze vriend **Piero Manciocchi** een conferentie in de kerk van San Salvatore onder de titel “*Van verlatenheid naar wedergeboorte voor een nieuwe gemeenschap*”. Het was de afsluiting van een

belangrijke fase in de restauratie van deze oude kerk. Verschillende sprekers spraken over geschiedenis, kunst en restauratie. Zondag 1 december werd bekroond met de eucharistieviering voorgegaan door onze bisschop, **Z.E. Mgr. Mariano Crociata**. Dankzij zijn vaderlijke zorg en aandacht voor onze gemeenschap was het mogelijk om dit doel te bereiken. Aan het einde van de mis bedankte Jihad iedereen die op verschillende manieren had bijgedragen aan de restauratie van de kerk namens de kloostergemeenschap. Veel vrienden en parochianen uit Cori deelden in de vreugde van deze speciale dag. De muren en enkele fresco's moeten nog worden gerestaureerd, net als enkele schilderijen die in de parochiezaal worden bewaard; we hopen op bijdragen van donateurs. Ter gelegenheid van zijn reis naar Italië presenteerde Jihad het boek van Pater Paolo getiteld "*Ik dialogueer altijd met iedereen*". Dit boek is het tweede deel van de cyclus van 137 lezingen die Paolo tussen 2011 en 2012 in Deir Mar Moussa gaf en waarin hij commentaar gaf op de Gemeenschapsregel. Het materiaal dat nog gepubliceerd moet worden zou aanleiding kunnen geven tot nog twee of drie boeken; de financiering die nodig is om de originele teksten van het Arabisch naar het Italiaans te vertalen ontbreekt momenteel. We hopen dat deze boeken in andere Europese talen vertaald zullen worden.

Het klooster van de Maagd Maria in Sulaymaniya, Iraaks Koerdistan

In Sulaymaniya houden **Jens** en **Friederike** ons klooster draaiende. De christelijke gemeenschap van buitenlanders bestaat uit een paar Europeanen, maar voornamelijk Indiërs en gelovigen uit andere Aziatische landen. Deze gemeenschap woont elke vrijdag de mis bij, die in het Engels wordt gevierd, en neemt deel aan de belangrijkste christelijke feesten in het klooster. Twee keer per week viert Jens de mis voor de Indiase karmelietessen in het ziekenhuis Marie Mère de Miséricorde voor gehandicapten. Friederike blijft de theatergroep onder leiding van **Safa** helpen, die in de toekomst waarschijnlijk naar het buitenland zal gaan. Moge God met haar zijn. We zullen dan iemand moeten vinden om haar te vervangen. Friederike moet vaak naar Duitsland om haar zieke, oudere moeder te bezoeken.

Honderden studenten van verschillende talen en hun leraren verlevendigen het dagelijkse leven van het klooster. De kleine tuin, versierd met rozen, sinaasappel- en olijfbomen, creëert een heerlijke sfeer van gastvrijheid en delen. Academische cursussen worden gegeven in samenwerking met Jesuit Worldwide Learning (JWL). Het klooster

verwelkomt ook gasten die voor kortere of langere tijd de gemeenschap en de stad komen bezoeken. Het team dat in het klooster werkt bestaat uit 35 mensen (waarvan de meesten moslim zijn), waaronder **Abdulmasih**, die verantwoordelijk is voor de relaties met overheidsdepartementen en officiële transacties, **Najah**, de secretaresse, en **Youssef**, die verantwoordelijk is voor inkoop en onderhoud. **Khuder**, die in 2014 met de grote vluchtelingengolf aankwam, is nog steeds aanwezig en helpt met de opvang.

De restauratie van de kloosterkerk is dringend noodzakelijk, gezien de slechte staat van met name de noordelijke muur en van het gebouw in het algemeen. Het project heeft de steun van de bisschop, **Z.E. Mgr. Youssef Toma Mirkis**, die zijn vreugde en dankbaarheid heeft geuit voor onze aanwezigheid in Sulaymaniya. We zijn hem ook dankbaar voor zijn vaderlijke bezorgdheid en steun in alle zaken.

Conclusie:

Beste vrienden, we willen jullie uit de grond van ons hart bedanken voor jullie concrete vriendschap en evangelische solidariteit ten opzichte van onze materiële en geestelijke noden en die van onze armen. Er is weinig veranderd sinds vorig jaar, wat aantoont dat de moeilijkheden nog steeds dezelfde zijn en erger worden. De Syrische economische crisis, het resultaat van jaren van oorlog en endemische corruptie op alle niveaus, blijft zwaar wegen op het leven van de armen, die meer dan 80% van de bevolking uitmaken. Elke dag moeten mensen voorzien in basisbehoeften zoals eten en drinken, gas en olie, medicijnen, school- en collegegeld. Er lijkt geen toekomst of horizon te zijn voor onze jongeren, zowel christenen als moslims, die allemaal zouden willen emigreren. Helaas heeft dit land voor veel van zijn inwoners veel betekenis verloren.

We zouden jullie graag één voor één willen bedanken voor jullie vrijgevigheid, maar dat is helaas niet mogelijk. Jullie donaties, zelfs de kleinste, betekenen heel veel voor ons en geven ons veel troost. We voelen ons niet in de steek gelaten, iemand denkt aan ons. Als er één ding is dat je in de toekomst kunt doen, is ons bezoeken in Syrië, wanneer je maar kunt. We willen in het bijzonder alle Europese organisaties, katholiek en niet-katholiek, bedanken die ons helpen, evenals de verenigingen Vrienden van Deir Mar Moussa in Italië, Frankrijk en Zwitserland, voor hun voortdurende steun en nabijheid. We willen ook onze vrienden in andere delen van Europa en de wereld bedanken, zoals België, Zweden en Duitsland, waar nog geen officiële verenigingen zijn, maar waar wel echte vrienden zijn die voor ons bidden en ons helpen met hun donaties.

Net als Abraham, de vriend van God en onze vader in het geloof, willen we tegen beter weten in hopen dat schoonheid zal zegevieren, dat de oorlog zal ophouden, dat de hongerigen vervuld zullen worden met vreugde en gerechtigheid en de dorstigen hun dorst naar vriendschap en vrede zullen lessen, dat de laatsten de eersten zullen zijn en dat niemand de laatsten zullen blijven. Laten we hopen dat iedereen als broeders zal samenleven. Een vrolijk en heilig Kerstfeest toegewenst.

De kloostergemeenschap al-Khalil

Hoe ons helpen vanuit België ?

Via Werk voor het Oosten - Solidarité Orient, kan je de gemeenschap financieel steunen met fiscaal attest. (<https://orient-oosten.org/nl/>)

! OPGELET - Vermeld a.u.b. nooit Syrië in uw overschrijving. Uw gift zal worden geblokkeerd.

Werk voor het Oosten

IBAN BE51 5230 8142 0562

BIC TRIOBEBB

Met beschrijving : « pour la communauté de Mar Moussa »

Voor meer info : vriendenmarmoussa@gmail.com